

Postanowienie z dnia 19 stycznia 2006 r.

III PZ 14/05

W sprawie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach płacy, w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę na czas nieokreślony w tej części (w szczególności w zakresie prawa do nagrody jubileuszowej, dodatku za staż pracy oraz specjalnego wynagrodzenia za wieloletnią pracę bezpośrednio w produkcji) podstawą prawną określenia wartości przedmiotu sporu jest art. 23¹ k.p.c., a nie art. 22 k.p.c.

Przewodniczący SSN Andrzej Wróbel, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Małgorzata Wrębiakowska-Marzec.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 stycznia 2006 r. sprawy z powództwa Kazimierzy B., Anny S.-B., Juliana B., Józefa B., Jana B., Mariana C., Roberta C., Janusza R., Kazimierza C., Zbigniewa C., Stanisława C., Józefa C., Stanisława C., Stanisława D., Bogdana G., Krzysztofa G., Leszka G. przeciwko Zakładowi Ceramiki Budowlanej Sp. z o.o. w H. o przywrócenie poprzednich warunków płacy, na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu z dnia 21 października 2005 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 21 października 2005 r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu [...] odrzucił skargę kasacyjną powodów [...] - reprezentowanych przez radcę prawnego Krzysztofa B., a wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu z dnia 18 maja 2005 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Mielcu z dnia 5 stycznia 2005 r. w sprawie o przywrócenie warunków płacy. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tar-

nobrzegu stwierdził w szczególności, że: po pierwsze - „strona pozwana wypowiedziała powodom umowy o pracę w części dotyczącej nagrody jubileuszowej, dodatku za staż pracy, specjalnego wynagrodzenia za wieloletnią pracę bezpośrednio w produkcji. (...) Nie ulegały zmianie pozostałe warunki umowy o pracę”; po drugie - „powodowie nie wskazali w pozwach wartości przedmiotu sporu. Pozwany wskazał wartość przedmiotu sporu odrębnie co do każdego z powodów w piśmie z dnia 20.03.2005 r. [...]. Pismo powyższe zostało doręczone pełnomocnikom powodów w dniach 1 i 4 kwietnia 2005 r. [...]. Pełnomocnicy powodów nie zgłosili zarzutów do wskazanej przez stronę pozwaną wartości przedmiotu sporu”, która w odniesieniu do każdego z powodów indywidualnie nie osiągała wartości 10.000 zł (wartość przedmiotu sporu obliczona indywidualnie dla każdego z powodów wahała się pomiędzy kwotą najniższą - 2.243,76 zł oraz kwotą najwyższą - 6.144,00 zł); po trzecie - natomiast w skardze kasacyjnej pełnomocnik powodów wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia indywidualnie dla każdego z powodów, która wahała się pomiędzy kwotą najniższą - 19.673,20 zł oraz kwotą najwyższą - 53.280,66 zł, a w uzasadnieniu jej wyliczenia - wskazując na przepis art. 23¹ k.p.c. - podniósł, że ponieważ wszyscy powodowie są zatrudnieni przez stronę pozwaną na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy, przeto prawidłowa wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi w odniesieniu do każdego z nich sumę wynagrodzenia za pracę sprzed jego zmiany, liczonego za okres jednego roku; po czwarte - w tej sytuacji, Sąd wezwał pełnomocnika powodów do wskazania „odrębnie dla każdego z powodów różnicy pomiędzy wartością aktualnie otrzymywanego rocznego wynagrodzenia, a wartością wynagrodzenia rocznego otrzymywanego przed zmianą warunków płacy dokonaną wskutek wypowiedzenia”; obliczona w ten sposób wartość przedmiotu zaskarżenia indywidualnie w stosunku do każdego z powodów nie osiągała wartości 10.000 zł - wahała się ona pomiędzy kwotą najniższą - 766,87 zł oraz kwotą najwyższą - 6.788,44 zł; jednakże pełnomocnik powodów w piśmie z dnia 14 września 2005 r. podniósł, że obliczona w ten sposób wartość przedmiotu zaskarżenia nie uwzględnia wartości należnych powodom potencjalnie nagród jubileuszowych, zaznaczając przy tym, że strona powodowa nie podała dokładnej wartości nagród, bowiem podstawa ich wyliczenia (ekwiwalent za urlop wypoczynkowy) nie jest aktualnie znana (wynagrodzenie w przyszłości może się różnie kształtować) i dlatego pełnomocnik powodów podał w przybliżeniu wartość nagród jubileuszowych tych powodów, którzy otrzymaliby je w 2005 roku - w tym wypadku, wedle jego obliczeń,

wartość nagród jubileuszowych w stosunku do sześciu powodów powinna się kształtować pomiędzy kwotą 10.000 zł a kwotą 3.400 zł; po piąte - tymczasem, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że skoro sprawa niniejsza nie jest sprawą o istnienie stosunku pracy, „przedmiotem wypowiedzenia były tylko warunki wynagrodzenia nie zaś warunki pracy. Jest to więc sprawa o powtarzające się świadczenia pieniężne. Podstawę prawną określenia wartości przedmiotu sporu, a w konsekwencji także zaskarżenia, stanowi art. 22 k.p.c. Powodowie - jak podniesiono wyżej - zgłosili żądanie przywrócenia warunków wynagrodzenia, a więc wyższego świadczenia powtarzającego się. Tak została określona istota sporu w niniejszej sprawie. W takiej sytuacji za wartość przedmiotu zaskarżenia należało uznać różnicę pomiędzy wartością wynagrodzenia rocznego otrzymywanego odrębnie przez każdego z powodów aktualnie oraz przed zmianą warunków płacy. Takie wartości Sąd przyjął w postanowieniu z dnia 21 października 2005 r. ustalającym wartość przedmiotu zaskarżenia. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do uwzględnienia w wartości przedmiotu zaskarżenia nagród jubileuszowych. Już sami powodowie podnoszą, że nie jest możliwe określenie obecnie dokładnej wartości tych nagród. Powodowie nabyliby ewentualnie prawo do nagród jubileuszowych w latach 2005 - 2009.; po szóste - w konsekwencji, „Sąd Okręgowy stwierdził, że skarga kasacyjna jest w niniejszej sprawie niedopuszczalna. Wartość przedmiotu zaskarżenia obliczona odrębnie co do każdego z powodów na podstawie przepisu art. 22 k.p. jako różnica pomiędzy wartością wynagrodzenia za pracę otrzymanego przed wypowiedzeniem warunków płacy a przysługującego obecnie stanowi poniżej 10.000 zł.”

W zażaleniu na powyższe postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu z dnia 21 października 2005 r. pełnomocnik powodów zarzucił naruszenie: po pierwsze - art. 23¹ k.p.c., „poprzez jego niezastosowanie i błędne przyjęcie, iż w niniejszej sprawie podstawą prawną przy ustalaniu wartości przedmiotu zaskarżenia dla poszczególnych powodów jest art. 22 k.p.c., a w konsekwencji błędne przyjęcie przez Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu za wartość przedmiotu zaskarżenia w stosunku do każdego z powodów wnoszących skargę kasacyjną odrębnie różnicy pomiędzy wartością aktualnie otrzymywanego rocznego wynagrodzenia a wartością wynagrodzenia rocznego przed zmianą warunków płacy dokonaną na skutek wypowiedzenia - gdy w rzeczywistości w niniejszej sprawie podstawą prawną przy ustalaniu wartości przedmiotu zaskarżenia dla poszczególnych powodów powinien być art. 23¹ k.p.c. i wartość przedmiotu zaskarżenia dla poszcze-

gólnych powodów ustalona w oparciu o art. 23¹ k.p.c. powinna stanowić sumę wynagrodzenia za pracę sprzed jego zmiany za okres jednego roku”; po drugie - art. 398² § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c., „poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż w niniejszej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi kwota niższa niż dziesięć tysięcy złotych, a przez to skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu - w sytuacji, gdy wskazana w skardze kasacyjnej w oparciu o art. 23¹ k.p.c. wartość przedmiotu zaskarżenia dla poszczególnych powodów stanowiąca sumę wynagrodzenia za pracę sprzed jego zmiany za okres jednego roku, w przypadku każdego z powodów stanowi kwotę wyższą niż dziesięć tysięcy złotych.” W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik powodów podniósł ponadto, że „w ocenie strony powodowej, Sąd Okręgowy bezpodstawnie zakwestionował wpływ wypowiedzianych przez pozwanego nagród jubileuszowych na wartość przedmiotu zaskarżenia w przedmiotowej sprawie.” W konsekwencji, pełnomocnik powodów wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i nadanie skardze kasacyjnej biegu oraz o zasądzenie kosztów postępowania i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie w zażaleniu podniesiony został zarzut niezastosowania przez Sąd art. 23¹ k.p.c. w celu ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia oraz niewliczenia do wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty odpowiadającej wysokości należnej ewentualnie w przyszłości nagrody jubileuszowej.

Zgodnie z art. 23¹ k.p.c., w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi przy umowach na czas nieokreślony - suma wynagrodzenia za pracę za okres jednego roku. W rozpoznawanej sprawie, w związku z wypowiedzeniem powodom, którzy zatrudnieni są przez stronę pozwaną na podstawie umów na czas nieokreślony, umów o pracę w części dotyczącej warunków płacy, a w szczególności wobec wypowiedzenia im prawa do nagrody jubileuszowej, dodatku za staż pracy oraz specjalnego wynagrodzenia za wieloletnią pracę bezpośrednio w produkcji, powodowie wystąpili przeciwko stronie pozwanej z pozwem o przywrócenie warunków płacy. Nie ma więc wątpliwości, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie są roszczenia majątkowe powodów wynikające ze stosunku pracy, a w tej sytuacji podstawą prawną

dla określenia wartości przedmiotu sporu jest art. 23¹ k.p.c., a nie art. 22 k.p.c., jak błędnie stwierdził Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Równocześnie jednak, zważywszy na to, że w niniejszej sprawie powodowie, którzy zatrudnieni są przez stronę pozwaną na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony i w pozwie swym dochodzą roszczeń ze stosunku pracy wynikających z faktu wypowiedzenia im przez stronę pozwaną umowy o pracę jedynie w części dotyczącej warunków płacy, trafnie przyjął Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu, że w sprawie tej określenie wartości przedmiotu sporu, a następnie - stosownie do granic zaskarżenia - także wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu z dnia 18 maja 2005 r., powinno nastąpić poprzez wskazanie dla każdego z powodów „różnicy pomiędzy wartością aktualnie otrzymywanego rocznego wynagrodzenia a wartością wynagrodzenia rocznego otrzymywanego przed zmianą warunków płacy dokonaną wskutek wypowiedzenia.” Natomiast „brak jest podstaw do uwzględnienia w wartości przedmiotu zaskarżenia nagród jubileuszowych”, bowiem w danym wypadku przedmiotem roszczenia powodów jest kwestia oceny zasadności dokonanego przez stronę pozwaną wypowiedzenia im warunków płacy, a nie żądanie zasądzenia świadczeń ze stosunku pracy. Ponadto, nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest również okoliczność, na którą wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu, a której nie kwestionuje pełnomocnik powodów w zażaleniu na to postanowienie, że jakkolwiek w pozwach powodów nie została określona wartość przedmiotu sporu, to jednak została ona podana przez stronę pozwaną odrębnie dla każdego z powodów w piśmie z dnia 20 marca 2005 r. i w odniesieniu do każdego z powodów indywidualnie nie osiągnęła ona wartości 10.000 zł (wartość przedmiotu sporu obliczona indywidualnie dla każdego z powodów wahała się pomiędzy kwotą najniższą - 2.243,76 zł oraz kwotą najwyższą - 6.144,00 zł), a pełnomocnicy powodów - pomimo doręczenia im tego pisma - nie zgłosili żadnych zarzutów w kwestii tak ustalonej wartości przedmiotu sporu, do której nie została wliczona wartość oczekiwanych przez nich ewentualnych przyszłych nagród jubileuszowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

=====